

Karlobag

Foto »Putnik«

Bag. Njegovo današnje ime potječe od krbavskih knezova Karlovića (Nikola, Butko, Toma, Pavao i Karlo) koji mu 1387 dadeše povelju, u kojoj su bile obilježene granice grada. Godine 1525 nadriješe Turci u Karlobag, te ga porušiše i tu zapališe sjajnu palaču Kurjakovića. Većinu stanovništva odvedoše u roblije, a samo se mali broj spasio bijegom. I Mlečani su svim silama nastojali da se grad razori, jer su se onamo često sklanjali senjski Uskoci. Konačno je Mlečanima pošlo za rukom da ostvare svoju želju (1616 god.). Dok je još sva Lika i Krbava bila pod Turcima, praoci današnjih Karlobažana naseliše Karlobag i okolna sela te su dugo uznemirivali Turke svojim ratnim pohodima. Po oslobođenju Like od Turaka stade grad lijepo napredovati. God. 1710—1713 sagrađen je u Karlobagu kapucinski manastir. Unutrašnjost je izrađena od hrastovine. Samostan ima dragocjenu knjižnicu s preko 3000 knjiga i više vrijednih slika, među kojima je najvrednija »Posljednja večera«. Slika je velika 2×4 m, a razlikuje se od originala Leonarda da Vinciја i u tome, što se na njoj nalaze 14 osoba. U župnoj crkvi (iz god. 1764) nalazi se srebrna monstranca od Paola Moscolija, umjetnički izrađena, a na crkvenom stropu su četiri krasna reljefa. U crkvi ima zanimljiv starinski zapis, iz koga se vidi, da je u tridesetgodišnjem ratu udružena francusko-španjolska mornarica napala Karlobag.

U potonje doba Karlobag se uvelike podigao kao kupališno mjesto. Ima krasno kupalište sa 40 kabina, ali se ovo neprekidno